

DARBININKAS

Vol. LXXXIX, Nr. 4 (26)

341 Highland Blvd, Brooklyn, NY 11207

Balandis - April, 2004

Didysis prisikėlimas

Pasaulis, kuriame gyvename, yra pilnas vargo, kančios, neteisybės, tačiau jame yra ir grožio ir gėrio ir džiaugsmo, truputėlį laimės, meilės ir vilties. Žmogus turi ne tik aiškią nuojautą, bet ir patyrimo, kad laikas bėga, ir vieną dieną jo čia nebus. Vis tiek ar jis varge gyventų, ar prabangoje lepinėtųsi, likimas visų vienodas. Kas nors turi būti daugiau kaip gyvenimas ir mirtis, nes nei vienas nei antras negali žmogaus patenkinti. Be viso to ką matai, ką žinai, ką jauti, yra geresnio gyvenimo viltis, nes yra troškimas, ilgesys būti amžinam, būti laimingam ir geram.

Žmogus yra sudėtinga būtybė: savo kūnu jis yra ribotas, savo dvasia beribis. Jis, tarsi tas viščiukas dar neprasikalęs, tupi kiaušinio lukšte tvirtai suvaržytas ir laukia kada kevalas trūks ir atsivers prieš jį naujas pasaulis, niekada nematytas, nepatirtas, nors nujauistas ir lauktas. Ar ne taip yra ir su žmogumi, kada kūnas suyra, dvasia tarsi tas viščiukas atsiduria prieš naują gyvenimą. Tai ir yra žmogaus didysis prisikėlimas amžinam gyvenimui, kada kūnas kaip ir kiaušinio lukštas, jam pasidaro per ma-

žas. Tas jausmas, kurį pirmieji tėvai įdiegė su pirmąja nuodėme palikdami rojų, yra tas pats ilgesys, kuris mus veda atgal į mums skirtą tėviškę – rojų, per mirtį į didįjį prisikėlimą.

Jeigu žmonija tą jausmą kada nors prarastų, kaip dabar to siekia "modernus" auklėjimas, tai žmonijos likimas būtų greitai išspręstas. Jokia jėga, jokios saugumo priemonės nesulaikytų žmonijos nuo susinaikinimo. Toji viltis į prisikėlimą, į teisingesnį, gražesnį ir laimesnį gyvenimą yra vienintelė paguoda, kodėl žmonės

gyvena šiame melo ir skriaudos pasaulyje. Visa žmogaus prigimtis stovi už gyvenimą, už prisikėlimą, neprarasdama geresnio gyvenimo vilties bei prasmės. Protas to bandymo niekad neišlaikytų, prasmės neturintieji kentėjimai protui yra nepriimtini. Apaštalo Pauliaus žo-

džiai yra giliai įrašyti žmogaus prigimtyje: "Aš manau, jog šio laiko kentėjimai nereikšmingi, lyginant juos su būsimąja garbe, kuri mumyse bus apreikšta" (Rom. 8,18). Iš tikrųjų toji garbė, tas ilgesys teisingumo, gerumo, meilės, grožio yra žmogaus prigimtyje apreikštas, jį dirbtinomis priemonėmis norima sunaikinti ir gyvenimą paversti beprasmybe.

Gyvenimo prasmę ir viltį palaiko religija. Religija, puoselėdama tikėjimą į Dievą, įkvepia ir gyvenimo prasmės supratimą ir palaiko ryšius tarp Dievo ir žmogaus. Ar toji religija yra tobula, ar ne, tai čia kitas dalykas, religijos tobulumas priklauso nuo kultūros laipsnio. Kultūringi žmonės amuleto, kaukų ir stabų negarbina ir jais netiki. Tas galima tik žemoje kultūroje. Tie, kurie yra pasiryžę sunaikinti religiją,

Prisikėlimas

neišmano ką daro: nudievinta žmonija grįžta į beprasmį bandos gyvenimą. Žmogus tampa besieliis robotas, kad ir aukštos kokybės kompiuteris, vis tiek be širdies mašina, dirba kas jai paduota, lygiai gera kaip ir blo-ga.

Tamsi, konservatyvi religija išvedė žmoniją į šviesą ir kultūrą, o "šviesus" ateizmas grąžina žmoniją į tamsą ir beprasmę egzistenciją. Grumtynės tebevyksta tarp tamsos ir šviesos, tarp mirties ir prisikėlimo, ir mums tenka apsispręsti, kurion pusėn atsistosime. **A.B.**

Tapusi Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos (NATO) nare, Lietuva šiemet sumokės 2,488 milijonų litų, kitais metais - jau 5,068 mln. It tiesioginius mokesčius į tris NATO biudžetus. Tokius skaičius pateikęs krašto apsaugos ministras Linas Linkevičius teigė, kad "NATO narystės mokesčių nėra daug". Ministras nurodė, kad NATO turi trijų rūšių biudžetus: civilinį, karinį ir investicijų. Pasak ministro, mokesčiai NATO narėms priklauso nuo jų bendrojo vidaus produkto (BVP), šalies ekonominio pajėgumo. "Iki šių metų pabaigos galioja 2001-aisiais pasirašytas šalies politinių partijų susitarimas dėl gynybos reformos pagrindinių gairių, kuriame numatyta krašto gynybos išlaidoms skirti ne mažiau kaip 2 % BVP. Beje, jos ne visos atitenka Krašto apsaugos ministerijai - apie ketvirtadalį šių lėšų skiriama kitoms institucijoms - Vidaus reikalų ministerijai ir saugumui. Lietuvai tapus NATO nare, šioje srityje niekas nepasikeis, nes išliks politinė nuostata skirti ne mažiau kaip 2 % BVP gynybos išlaidoms. Yra rimtų ketinimų partijų susitarimą dėl to pratęsti dar ketveriems metams", - sakė Krašto apsaugos ministras. Oficiali septynių naujųjų narių priėmimo į NATO ceremonija įvyko kovo pabaigoje Jungtinėse Amerikos Valstijose. Šiaurės Atlanto aljansą papildysiančių valstybių - Bulgarijos, Estijos, Latvijos, Lietuvos, Rumunijos, Slovakijos ir Slovėnijos - vėliavos balandžio 2 d. buvo iškeltos Briuselyje prie NATO pagrindinės būstinės.

Elta

Ministrų kabinetas nutarė pa-keisti Valstybės remiamų būsto kreditų teikimo tvarką. Siekiant, kad valstybės parama būtų įsigyti pa-

sinaudotų labiau socialiai pažeidžiami asmenys, kurių pajamos ir turtas yra mažesni, Vyriausybė patikslino metinių grynujų pajamų dydžius ir nustatė, kad valstybės parama būtų įsigyti bus teikiama asmenims (šeimoms), kurių: Asmens be šeimos grynosios metų pajamos neviršys 20 tūkst. litų ir turtas - 30 tūkst. litų (anksčiau buvo: pajamos - 24 tūkst. litų, turtas - 40 tūkst. litų); Dviejų arba trijų asmenų šeimos grynosios metų pajamos neviršys 32 tūkst. litų, turtas - 60 tūkst. litų; Keturių ir daugiau asmenų šeimos grynosios pajamos neviršys 36 tūkst. litų, turtas - 80 tūkst. litų; (anksčiau buvo: šeimos, nepriklausomai nuo narių skaičiaus, grynosios pajamos neturėjo viršyti 36 tūkst. litų, turtas - 80 tūkst. litų).

Elta

Asmenys, atvykstantys į Lietuvą iš Europos Sąjungai (ES) nepriklausančių valstybių, asmeniniame bagaže galės įsivežti akcizais ir importo PVM neapmokestinamų prekių už 600 litų bei nustatytą kiekį neapmokestinamų rūkalų, svaigalų, kvėpalų, kavos ir arbatos - atitinkamos tvarkos projektą Vyriausybei pateikė Finansų ministerija. Pagal kol kas galiojančią tvarką asmenys gali įsivežti neapmokestinamų prekių už 1 tūkst. litų, t. y. gerokai daugiau nei nustatyta ES viduje. Nuo gegužės 1 d. Lietuvos piliečiai 25-ųjų Europos Sąjungos valstybių ribose savo bagaže asmeniniams poreikiams galės vežti neribotą kiekį neapmokestinamų prekių. Pasak Finansų ministerijos Mokesčių departamento direktorės Ingridos Šimonytės, nuo gegužės Lietuvai privalu nustatyti tokias pat normas, kaip ir visose ES narėse. "ES viduje keleiviai savo bagaže asmeniniams poreikiams gali vežti neribotą kiekį prekių, kurios nei akcizais, nei importo PVM neapmokestinamos. Limitai galioja įsivežant prekes iš valstybių už ES teritorijos, tokių kaip Rusija, Baltarusija, JAV, Kinija ir t. t.", - aiškina I. Šimonytė. Pasienio ruože gyvenančių ar dirbančių, taip pat tarptautinių maršrutų transporto priemonių įgulos nariams į Lietuvos teritoriją iš trečiųjų

valstybių bus leista įsivežti ne daugiau kaip 300 litų vertės neapmokestinamų prekių bei kiek mažesni kiekiai kitų gaminių. Pagal Finansų ministerijos parengtą tvarką, be jau minėtųjų 600 litų vertės neapmokestinamųjų prekių, keleiviai asmeniniam vartojimui ar dovanoms be mokesčių galės įvežti 200 vnt. cigarečių, 100 vnt. cigarilių, 50 vnt. cigarų, 1 litrą stiprių ir (arba) 2 litrus silpnėsių nei 22 proc. alkoholio koncentracijos svaigalų, 50 g kvėpalų ir (arba) 250 g tualetinio vandens, 500 g kavos, 100 g arbatos. Kiek mažiau šių produktų be mokesčių galės įsivežti galimybę dažnai kirsti sieną turintys pasienio gyventojai, ten dirbantys asmenys ir tarptautinių maršrutų vežėjai: 40 vnt. cigarečių, 20 vnt. cigarilių, 10 vnt. cigarų, 250 g stipriųjų ir (arba) 500 g mažesnio nei 22 proc. stiprumo svaigalų, 25 g kvėpalų ir (arba) 100 g tualetinio vandens, 250 g kavos, 50 g arbatos. Lengvatos nebus taikomos jaunesniems nei 17 metų asmenims, kurie gabena svaigalus ir rūkalus, o jaunesniems kaip 15 metų - ir kavą.

Elta

Dėl Europos Sąjungos integracijos Lietuvos bendrasis vidaus produktas (BVP) 2002-2009 m. išaugs 13,8%, o tai yra lygu 18,8 mlrd. eurų. Numatoma, kad 2002-2009 m. Lietuvos eksportas šoktels 1,9 karto. Vartojimo augimas dėl integracijos sudarys 14,5 mlrd. eurų, ir numatoma, kad 2005 m. šio proceso įtaka bus 3 kartus stipresnė nei 2002 m. Didžiausią poveikį ES integracija jau padarė perdirbimo pramonei, didmeninės bei mažmeninės prekybos sektoriams bei žemės ūkiui. Prognozuojama, kad 2002-2009 m. investicijos į Lietuvos žemės ūkį sudarys 6,6 mlrd. eurų, iš kurių 2,6 mlrd. eurų bus skirta iš ES fondų. Lietuvos kompanijos dėl supaprastintų muitinių procedūrų per šį laikotarpį gaus 3,47 mlrd. eurų. 2002-2009 m. integracijos išlaidos sieks 4,6 mlrd. eurų. Numatoma, kad vidutinė mėnesinė alga 2003 m. sieks 315,6 euro, o 2006 m. - 386,4 euro.

Elta

Albinas Elskus. Liturginė simbolika. Vitražas.

Velykos, 2004 m.

Broliai, seserys Kristuje,

Šie 2004 metai yra paskelbti "Lietuviškos knygos ir kalbos" metais. Kad liktų gyvas lietuviškas žodis, nepaisant didelės rizikos, mūsų knygnešiai prieš šimtą metų drąsiai ėjo per kaimus ir miestus platindami lietuviškas knygas ir spaudą. Tų nežinomų šviesuolių drąsumas ir pasiryžimas padėjo atnaujinti lietuvių tautinę sąmonę ir atgimimą, kuris su laiku privedė prie lietuvių ir Lietuvos valstybingumo prisikėlimo.

"Nebijokite! Eikite ir pasakykite mano broliams, kad keliautų į Galilėją; ten jie mane pamatys" (Mato 28:10) aiškino prisikėlęs Kristus moterims, kurios atėjo aplankyti Jo kapo. Jėzus pirmiausiai jas nuramino ir tada padaršino "eikite ir skelbkite tą gerąją naujieną, kad Jis tikrai prisikėlė!"

Tegul Velykų švenčių dvasia ir palaima padeda mums iškilti virš baimių ir abejonių ir nešti krikščionišką džiaugsmą bei viltį. "Neškime" tą dvasią į savo šeimas, parapijas bei bendruomenes, suteikdami pagalbos naujai atvykusiems lietuviams saugiai ir patogiai įsikurti, padėdami vyresniesiems ir mūsų jaunimui rasti vietą mūsų parapijų bendruomenėse.

Palaimintų šventų Velykų!

Su pagarba Kristuje,

Prel. Edmundas J. Putrimas

*Lietuvos Vyskupų konferencijos delegatas
užsienio lietuviams katalikams*

Eikite paliesti laimės paukštės

Atsigręžiamo į tuos prieš 14 metų nutikusius įvykius. Atsigręžiamo kur kas toliau – į 1918-uosius. Žengiame per apkasus, per suklotus miškuose ir fronto linijose, miestelių ir bažnytkaimių aikštėse lavonus, žvelgiame į partizanų peršautas krūtines, apvyniotas kruvinomis trispalvėmis. Žiūrime į tuos, kurie, persijuosę apie liemenis, sliuogę lenkų okupuotame Vilniuje į Gedimino bokštą iškeltą lenkišką baltą ir raudoną vėliavą, kad tenai bent vasario 16-tąją, bent kelias valandas pakytotų geltona, žalia ir raudona. Šiandien lenkiame galvas, prisimename maldoje visus, kurie suguldyti su vienodais cementiniais kryžiais savanorių kapinėse, išbarstyti taigoje, tundroje, pasklidę penkių žemynų kapinėse, skaitome iškaltus paminkluose jų vardus, mintimis nuklystame į tas neatrastas vietas, kur pūsta mūsų kaimynų, pažįstamų ir artimųjų kaulai ledjūrio pakrantėse, Kamčiatkoje ir neįžengiamuose sniegynuose. Amžiną atilsį duok jiems, mirusiems už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę vyrams ir mūsų drąsiosioms moterims, motinoms, kantrioms sužadėtinėms. O gyviesiems... išminties, Dievo ir artimo meilės, darbštumo ir gerumo, atlaidumo ir išsadingumo.

Kai matai trispalvę, negali ramiai galvoti, kiek ji sugėrė ašarų, kiek syk peršauta, sugrūsta į patalus, pagalves, maišus, kad nebūtų per kratas surasta. Išniekinta, sudeginta. "Anei rašto, anei druko mums turėt neduota, sako, tegul bus Lietuva ir tamsi ir juoda". Ačiū Dievui, kad tautoms nusibodo vieną himną giedoti. Ačiū Dangui, kad mus išvadavo nuo durtvų, svetimos jėgos, smurto, prievartos, gulagų ir karcierių, o kad mes nemokame pasinaudoti taja Viešpaties dovanota, geriausiu mūsų tautos sūnų ir dukrų iškrovta laisve, mes patys kalti. Dievas padarė ne vieną stebuklą mums, kad tikėtume dar ne vienu stebuklu. Bažnyčios vedamai, dorų, geros valios lietuvių prižiūrimai laisvei teišauga sparnai. Juos tepaliečia visi lietuviai – tu ir aš, visa Lietuva, visa svetur, po penkis žemynus, išsiblaškusi mūsų gabių tautiečių dalis.

Kun. Kazimieras J. Ambrasas, SJ

AMBASADORIUS ANICETAS SIMUTIS sulaukė 95-tojo gimtadienio!

Paulius JURKUS

(pradžia praeitame nr.)

Apie tuos pabėgėlius, vadinamus DP, naujus imigrantus, Anicetas taip rašo savo prisiminimuose:

“Lietuvių tarpe žinomas toks teisybę primenantis anekdotas. Sąjungininkai, nenorėdami sovietų įžeisti, kad štai dėl jų vakaruose yra atsidūrę šimtai tūkstančių pabėgėlių, nutarė juos vadinti ne pabėgėliais, bet ne vietoje atsidūrusiais asmenimis – Displaced Persons, sutrumpintai – DP. Lietuviai savaip išaiškino, kad tai reiškia – Dievo paukštelis, kuris nieko neturi, o gyvena iš to, kada ir iš kur jam koks grūdelis papuls. Tokie “Dievo Paukšteliai” suvažiavo į Ameriką. Na, bet kai po dešimties metų gyvenimo Amerikoje kažkas klausė, ką reiškia DP, atsakyta – Didelis Ponas. Savo pastangomis, sugebėjimais ne vienas pajėgė prasigyventi ir gerai įsikurti. Iš tų buvusiųjų Dievo paukštelį didžia dalimi šiandien laikosi mūsų fondai ir daugelis organizacijų”.

Surado pirmąjį lietuvių Amerikoje

Šalia kitų darbų ieškojo pirmųjų lietuvių pėdsakų Amerikoje. Lenkai didžiavosi tokiu Karoliu Kuršiumi, pirmuoju aukštesniosios mokyklos steigėju New Yorke, kuris tada buvo vadinamas New Amsterdam.

Anicetas rausėsi po New Yorko archyvus, susirišo su Leideno universitetu ir rado svarbų dokumentą, rodantį, kad Kuršius po dviejų mokytojavimo metų grįžo į Olandiją ir Leideno universitete registravosi tokiu įrašu: “1661.XI.27 Carolus Alexandrus Curtius, Nobilus Lituanus, Juris et Medicinae Candidatus”.

Taip ir atkrito lenkų pretenzijos, atkrito ir lenkų jam duota lenkiška pavardė – Kruczewski.

Trijų šimtų metų sukakčiai atžymėti prie dangoraižio – 20 Broad Street, prie Wall Street Exchange Place, toje vietoje, kur buvo Kuršiaus mokykla, įrengta memorialinė lenta. Ją atidengė tuometinis New Yorko meras A. Bcane, kuris priminė lietuvių įnašą į New Yorko miesto kultūrinį lobyną.

Tada kalbą pasakė ir Anicetas Simutis, tos memorialinės lentos sumanytojas ir iškilnių organizatorius.

Organizacijų veikloje

New Yorke veikė Lietuvių prekybos rūmai, į kuriuos būrėsi įvairūs verslininkai. Anicetas kaip ekonomistas stengėsi vystyti šios organizacijos veiklą, skatino rengti sueigas, vakarienes, ragino ir organizavo valdybos rinkimus.

Įvairios organizacijos kvietė jį į savo pobūvius, kur jis sakė sveikinimo kalbas. Išsamiau pakalbėdavo Lietuvos nepriklausomybės, Klaipėdos atvadavimo minėjimuose,

Ambasadorius Anicetas Simutis ir Janina Čiurlytė-Simutienė Padėkos dienos pietuose Apreiškimo parapijoje 1995 m.

šaulių ir Lietuvių Bendruomenės įvairiose šventėse. Kalbėjo lietuvių dailininkų parodų atidarymuose, literatūros vakaruose, literatūros premijų įteikimo šventėse, sporto šventėse.

Jo veikla buvo pastebėta ir įvertinta. 1939 m. vasario 16-osios proga Lietuvos prezidentas Antanas Smetona jam suteikė DLK Gedimino penkto laipsnio ordiną. Jis taip pat buvo apdovanotas Lietuvos nepriklausomybės dešimtmečio medaliu. Lietuvos Šaulių Sąjunga išėivijoje jį pagerbė Šaulių Žvaigždės ordinu, o Lietuvos Skautų Sąjunga – ordinu už nuopelnus.

Jo mėgstamiausias poilsis – meškeriojimas. Nuolatiniai šio pomėgio draugai buvo vyskupas Paulius Baltakis, OFM, ir visuomenininkas, daugelio organizacijų veikėjas ir pirmininkas Aleksandras Vakselis. Kai New Yorke įsikūrė Žuvautojų ir medžiotojų klubas, Anicetas buvo jo garbės nariu.

Spaudos darbuose

Nesvetimi jam buvo ir spaudos darbai. Ekonominiais-administraciniais klausimais buvo rašęs “Tautos Ūkyje” (1937), 1937-1940 pastoviai bendradarbiavo “Lietuvos

Aide" kaip JAV korespondentas, rašė Petro Gulbio slapyvardžiu. Įvairiais slapyvardžiais bendradarbiavo "Amerikoje", "Darbininke", "Dirvoje", "Lietuvių Dienose", "Vienybėje" ir angliškame žurnale "America". Amerikos savaitraštyje rašė humoristinių kūrinių, pasirašydamas Telšių Pliumpiu.

Norėdamas pasitarnauti organizacijoms, žurnalistams, visuomenininkams, jis parengė, suredagavo ir 1953 m. išleido Pasaulio lietuvių žinyną, kurį vėliau perredagavo, padidino (464 psl.) su anglišku skyriumi išleido naują laidą 1958 m.

Ambasadorius Anicetas Simutis ir Ambasadorius Stasys Lozoraitis, Jr., prie Lietuvos ambasados Washington, DC

Tarnybinės datos

1939 paskirtas konsulinis attache.

1951 sausio 1 – paskirtas vicekonsulu.

1967 rugsėjo 11 – pripažintas Lietuvos generaliniu konsulu.

1991 rugsėjo 24 – paskirtas Lietuvos atstovu ir nuolatiniu ambasadoriumi Jungtinėse Tautose.

1991 m. spalio 8 – įteikė savo kredencialus Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui.

Anicetas 1936 m. vedė Janiną Čiurlytę ir tais pačiais metais laivu "Europa" išplaukė į New Yorką, kur jo laukė paskyrimas dirbti Lietuvos konsulate.

Anicetas ir Janina išaugino sūnų Julijų ir dukterį Aldoną. Sūnus įsikūrė Aliaskoje, verčiasi privačiu bizniu ir auginą dvi dukteris. Duktė įsikūrė New Jersey valstijoje, išaugino ir išmoksino keturis sūnus ir dvi dukras. Du jos sūnūs mirė jauname amžiuje.

* * *

Tai tik trumpa Aniceto Simučio istorija. Visas jo gyvenimas skirtas Lietuvai: 27 metų Lietuvoje ir 68 metai New Yorke. Čia jis pergyveno 50 metų trukusią Lietuvos okupaciją. Čia, darbuodamasis kaip generalinis konsulas, susipažino su daugelio kitų valstybių konsulais, pasiuntiniais ir įgijo Lietuvai naujų draugų. Čia jis sulaukė Lietuvos valstybės Nepriklausomybės atkūrimo ir tapo pirmuoju Lietuvos ambasadoriumi Jungtinėse Tautose, kuriose sumaniai atstovavo Lietuvai ir gynė jos reikalus. Ilgiausių metų gerbiamam Ambasadoriui!

Velykiniai sveikinimai

**Velykų džiaugsmo ir
paguodos visiems lietuviams!**

**Tėv. BENEDIKTAS JURČYS, OFM
Pranciškonų provinciolas**

Kristaus prisikėlimo šventėje

mieliems mūsų skaitytojams, bendradarbiams
ir dosniems mūsų rėmėjams
linkime skaidraus Velykų džiaugsmo ir
geriausios kloties.

DARBININKO redakcija ir administracija

LIETUVOS RESPUBLIKOS

GENERALINIS KONSULATAS NEW YORKE

**Mieli "Darbininko"
leidėjai ir skaitytojai!**

Lietuvos Respublikos generalinio konsulato
New Yorke darbuotojų bei savo ir žmonos vardu
nuoširdžiai sveikinu Jus ir Jūsų šeimą
su Šventomis Velykomis!

Linkiu Jums visiems
pavasariškos nuotaikos, geros sveikatos ir
asmeninės gerovės.

**MINDAUGAS BUTKUS
Generalinis konsulas**

Velykiniai margučiai

Prelatas E. Putrimas apie naująją lietuvių išeivių bangą

Apie pokyčius įvairių šalių išeivijos lietuvių bendruomenėse pasakoja Lietuvos Vyskupų Konferencijos delegatas užsienio lietuviams katalikams prelatas Edmundas J. Putrimas.

www.bernardinai.lt – tokiu pavadinimu š. m. vasario pabaigoje Lietuvoje pradėjo eiti naujas krikščioniškos pasaulėžiūros website dienraštis. Prelatas Edmundas J. Putrimas, būdamas kovo mėn. viduryje Vilniuje, apsilankė šio dienraščio redakcijoje ir atsakė į lietuvių sielovadą liečiančius klausimus. Su juo kalbėjosi vyr. redaktorė *Elvyra Kučinskaitė*, *Arūnas Peškaitis* ir *Algirdas Malakauskis*. Pokalbis pasirodė **www.bernardinai.lt** kovo 15 d. numeryje. Manydami, kad prelato E. J. Putrimo mintys mūsų skaitytojams yra aktualios, nes liečia išeiviją, perspausdiname šį straipsnį.

Prelatas Edmundas J. Putrimas

Elvyra Kučinskaitė. Gerbiamas prelate, Jūsų akirtyje – kone visas pastarųjų metų išeivijos „žemėlapis“. Akivaizdu, jis gerokai pasikeitęs?

Taip, iš tiesų „žemėlapis“ labai pasikeitęs. Iš dalies – dėl to, kad emigrantai iš Lietuvos dabar dažniau vyksta ne į tuos „tradicinius“ didmiesčius, į kuriuos emigravo ir kuriuose įsikūrė lietuviai po Pirmojo ir po Antrojo pasaulinio karo. Dabar ekonomika, industrija, kapitalas koncentruojasi ne tik didžiuosiuose miestuose, bet plečiasi ir į mažesnius. Ten, kur lengviausia gauti darbus, ir važiuoja mūsų žmonės. Neretai įsidarbina pagal savo specialybę, nes Lietuvos žmonės yra išsimokslinę, turi patirties. Daugelis įmonių noriai priima lietuvius, nes esame žinomi kaip geri darbininkai. Taip pat emigruojama į kraštus, kur anksčiau lietuviai visai neemigruodavo arba mažai emigruodavo, pavyzdžiui, į Ispaniją, Airiją... Šių šalių ekonomika yra labai stipriai atsigavusi po įstojimo į Europos Sąjungą.

E. K. Ar jau galime kalbėti apie naujosios išeivijos bangos bendruomenę – kultūrinę, religinę, - ar bent jos užuomazgas?

Galima sakyti, kad naujoji išeivijos banga yra ne bendruomeninė banga, bet grynai ekonominė. Pirmoji banga kūrė savo parapijas, draugijas, antroji tęsė šias tradicijas. Dabar šito nebėra, o lietuvių sambūriai, jei jų esama, labiau yra socialinio lygmens.

E. K. Ar tai reiškia, kad šių sambūrių nariai suaukšia vieni iš kitų socialinės pagalbos, ar tik tai, kad jie vienijasi pagal tam tikrą socialinį statusą?

Pradėkime nuo to, kad žmogui, nutarusiam emigruoti, reikia pagalbos bei paramos, ir emigrantai vieni kitiems padeda. Tai normalu ir vyksta tarsi savaime. Be to, yra socialinės bendruomenės, į kurias išeiviai ateina pabendrauti, linksmai pabūti kartu, pasidalyti problemomis ir rūpesčiais, čia jie gali išsikalbėti, o tai labai sveika ir svarbu. Tiesa, kaip man sakė vienas Kanados valdžios atstovas, į tokias bendruomenes yra „įlindusi“ Rusijos

mafija, ji čia kuria savo verslą – parūpina vizas, keliones ir gyvenamąją vietą, bet tada žmogus tampa priklausomas nuo jų, kaip ilgai – aš nežinau. Tai yra ne tik mūsų, lietuvių, problema, bet ir kanadiečių – daug dalykų daroma, apeinant įstatymus.

Arūnas Peškaitis. Iš spaudos girdėti ir apie lietuvių mafiją. Ar toks dalykas Jums žinomas Vakaruose, Kanadoje?

Kanadoje ne tiek, daugiau apie tai kalbama Chicagoje, bet aš negaliu to patvirtinti.

E. K. Kaip lietuviams sekasi integruotis kultūriškai? Nesiburiant į kultūrinės bendruomenės, tur būt ir tautinei tapatybei kyla kur kas didesnė grėsmė? O gal tai jau nebelaikoma nei siekiu, nei problema?

Man mažiau rūpėtų suaugusieji, nes jie yra užaugę Lietuvoje, bet ypač jaudina vaikų ateitis, nes jaunimas integruojasi dešimt kartų greičiau. Tai išeivijos šeimų fenomenas ir tragedija: tėvai nesugeba taip greitai integruotis kaip vaikai, ir atsitinka taip, kad vaikai jau vos kalba lietuviškai, o tėvai – vos moka angliškai, ir tai turi neigiamos įtakos šeimos santykiams. Lietuva vaikams tampa svetima.

A. P. Iš literatūros mums žinoma, kad pirmoji ir antroji emigrantų banga nesutarė tarpusavyje, būta labai stiprių įtampų. O dabar tenka girdėti, kad trečioji banga nesutaria su antrąja. Ar tikrai taip yra?

Naujoji banga nelabai sutaria su ankstesniąja, nes labai skiriasi lūkesčiai, interesai. Jei pasižiūrėtume į tai istoriškai, pamatytume, jog kiekviena banga yra užaugusi skirtingomis istorinėmis aplinkybėmis. Po Pirmojo pasaulinio karo atvykę emigrantai užaugo carinėje Rusijoje, po Antrojo pasaulinio karo – Smetonos valdomoje, nepriklausomoje Lietuvoje. Dabartiniai emigrantai yra užaugę Sovietų Sąjungos okupacijos laikotarpiu. Taigi kiekviena banga atvyksta iš visai kitokios Lietuvos, ir tai vis tiek palieka pėdsaką požiūriuose, moralėje. Ne vienas man yra pasakęs: kas man ta lietuvybė? Lie-

tuvybė nenupirks man televizoriaus ar mašinos.

E. K. Amerikos išeivių spaudoje yra tekę skaityti, kad esama labai gražaus solidarumo: vyresnio amžiaus žmonės, kurie jau laisvi nuo kasdienio darbo įstaigose rūpesčių, daug laiko ir energijos skiria tam, kad padėtų naujiesiems atvykėliams įsitvirtinti, padeda tėvynainiams labai konkrečiai ir labai nesavanaudiškai.

O, be abejo. Negalime šito nuvertinti. Ir parapijos, ir bendruomenės, ir šeimos imasi iniciatyvos – priimti, padėti, be abejo, tai yra mūsų aukščiausias tikslas. Mes, gyvenantys užsienyje, turime du tikslus – padėti emigrantams integruotis išlaikant lietuvišką tapatybę ir nepamiršti antrosios, trečiosios kartos, kuri gimė ne Lietuvoje, tačiau yra lietuvių kilmės. Siekiame ją pritraukti į bendruomenių veiklą: į lietuviškas parapijas, organizacijas, bendruomenes.

E. K. Jei, kaip minėjote, naujoji išeivija nėra linkusi burtis nei į religines, nei į kokias kitas bendruomenes, koks tada sielovados vaidmuo, sielovadininko misija?

Ir tai yra mums didžiulis iššūkis – atnaujinti tikėjimą. Turime nuolat atnaujinti savo tikėjimą, kaip kad sakoma ateitininkų šūkyje – „Visa atnaujinti Kristuje“. Kaip atnaujinti parapijų veiklą, kad ji būtų kristocentriška, atsiliepianti į šių dienų problemas ir situaciją? Manau, jog mūsų lietuviškose parapijose turi būti teikiama ir socialinė pagalba, kad į jas galėtų kreiptis naujai atvykusieji ir rastų patogią, saugią vietą, gauti informacijos ir atitinkamą pagalbą. Naujai atvykusieji iš Lietuvos, su lagaminais ir be pinigų, nežino, nė kur kreiptis, jie priversti nakvoti viešbučiuose, o tai labai brangiai kainuoja. Antras dalykas, mūsų parapijos turi turėti misionieriškos dvasios, siekti, kad naujai atvykusieji patirtų kunigų, parapijos, bendruomenės paramą, kad jie rastų savo vietą joje. Tai tikrai krikščioniškas uždavinys.

A. P. Ar dirbti su lietuvišais išeiviais kunigai kviečiami iš Lietuvos, ar yra pašaukimų iš pačios išeivijos?

„Dipukų“ ir „dipukų“ vaikų („dipukai“ – emigravusieji po Antrojo pasaulinio karo) karta tirpsta. Jeigu ir yra pašaukimų, tai stojantieji beveik nebemoka lietuvių kalbos, taigi jie renkasi vietos seminarijas. Tačiau jeigu sužinome, kad tokių yra, galime prašyti vietos vyskupo, kad po šventimų jie galėtų padėti lietuvių parapijoje.

Algirdas Malakauskis. Mes dabar žvalgėmės vis į Vakarų. Bet, tarkim, Rusijoje, Kazachstane, Baltarusijoje taip pat yra lietuvių bendruomenės. Žinau, kad, pvz., Sankt Peterburge lietuvių bendruomenė renkasi kartą per mėnesį, švenčia Mišias, jiems tiek tiek bando pagelbėti vienas kunigas rusas. Ar puoselėjate kokius nors planus, susijusius su išeiviais Rytuose?

Turiu pripažinti, kad man pasaulis baigiasi ties Vilniumi. Bet, be abejo, vien Sibire lietuvių skaičius yra nemažas. Pasak vyskupo A. Baltakio, ten yra apie 300 000 lietuvių kilmės gyventojų. Į tai tikrai reikia atkreipti dėmesį, nes ištis ten misijos kraštas – atstumai dideli, sąlygos su Europos šalimis nelygintinos. Tai neturėtų stabdyti pastoracinės veiklos.

A. M. Mes dar nekalbėjome apie tuos kraštus – Ai-

riją, Angliją, Ispaniją, – kuriuose visiškai nėra lietuviškų parapijų, nors mūsų žmonės ten darbuojasi jau gerą dešimtį metų. Kaip ketinate spręsti šią sielovados problemą?

Apie tai turiu pasikalbėti su Lietuvos Vyskupų Konferencija – bendradarbiaujame labai glaudžiai ir produktyviai. Mano siūlymas yra toks: kadangi neturime nei tiek lėšų, nei tiek žmonių, kad galėtume ten kurti parapijas, turėtume rūpintis misijomis, lanksčiai aptarnaujamomis kunigų. Jie galėtų važiuoti į mažesnes kolonijas ir grįžti atgal į bazę. Kitas dalykas – katalikų kunigų trūksta visame pasaulyje. Kai kur nors siunčiame savo kunigus, vietos vyskupai manęs klausia: kodėl tas kunigas nebendruoja su vietos vyskupija, su kitais kunigais? Mes kažkaip linkę užsidaryti savo rate. Katalikų Bažnyčia, ypač Jungtinėse Valstijose, labai parėmė Lietuvą – finansškai, maldomis, – taigi ir mes turime padėti Bažnyčiai, kiek ir kur galėdami. Negalime tik reikalauti, bet dabar turime ir duoti. Būtų gražu, jei kunigas, paskirtas į kokią nors parapiją, galėtų padėti ir vietos bažnyčiai, juk vis tiek tai yra ta pati Katalikų Bažnyčia.

A. M. Kardinolas neseniai minėjo, kad vienas Švedijos vyskupas kreipėsi į Lietuvos hierarchus, prašydamas: Stokholmo kalėjime yra nemažas skaičius lietuvių, taigi reikėtų, kad bent kartą per mėnesį kunigas juos aplankytų...

Taip, Švedija irgi yra misijos kraštas, specifinės misijos, deja. Esu girdėjęs, kad nemažas skaičius lietuvių kalinių yra ir Vokietijoje, Jungtinėse Valstijose. Labai gaila, kad kai kurie iš mūsų išvyksta ne tuo tikslu, skaudu, kad suteršia lietuvių vardą. Mes esame maža tauta, todėl turbūt gėda ne tik jiems, jų šeimoms, bet ir mūsų mažai valstybėlei, kuri taip sunkiai rengiasi įsijungti į NATO, į Europos Sąjungą.

A. M. Dažnai tie, kurie dirba Airijoje, Ispanijoje, iš tiesų nejaučia jokių dvasinių poreikių. Tai turbūt irgi yra iššūkis – kaip juos pasiekti, suburti, kokiais būdais, kokiais keliais?

Po Antrojo pasaulinio karo emigruoti į Kanadą leido tik tai jauniems žmonėms. Jie, pasirašę sutartį su Kanados valdžia, turėjo metus atidirbti miškuose, kasyklose be jokio atlyginimo. Kanada yra labai plati, lietuvių buvo išsibarsčius po visą šalį. Ir buvo kapelionų, kunigų lietuvių, kurie įsėdavo į traukinį ir važiuodavo per tuos miškus, ieškodami saujelės tautiečių – taip atlikdavo savo misiją. Tie vyrai nepamiršo tikėjimo. Taip ir dabar – mums reikia apaštališkos misijų dvasios, kad galėtume pasiekti net mažą saujelę žmonių, kad ir kur ji būtų. Kai popiežius lankėsi Kanadoje 1984 m., jis aplankė ir Rytų provincijas, kuriose gyvena tikrai mažai gyventojų. Vienas žurnalistas nufotografavo popiežių, važiuojantį per mažus miestelius, kurie išsibarsčius toli vienas nuo kito. Užfiksuoti kadrai, kai Šventasis Tėvas sustoja tarp miestų – vienas kitas namukas, prie jo šeima susibūrusi – sveikina popiežių... Tai ir yra pavyzdys, ką turime daryti. Neieškokime didelių grupių, pradėkime nuo mažų saujelių, kaip ir pirmieji krikščionys. Mūsų Bažnyčia nėra grupė, masė, bet yra individai, kurie jungiasi kartu dėl Kristaus. □

viename vardinių šventimo vakare visus dalyvaujančius ragino aktyviai kovoti prieš sovietų valdžią. A. Kojelis ir tą kaltinimą atmetė. Jis tvirtino, kad minėtame vakare jis iš tikro pasakė kalbą, bet tai buvo tik sveikinimo kalba ir nieko daugiau. To negana. Tardytojas tvirtino, kad tardymas turi žinių, jog A. Kojelis ligoninėje gydė Roką Bingelį – partizano Vitkaus “Kazimieraičio” rinktinės štabo narį. Tą faktą A. Kojelis patvirtino, tačiau pareiškė, kad jis nežinojo, jog R. Bingelis yra štabo narys. Tardytojas teigė, kad 1946 m. kovo mėn. A. Kojelis su R. Bingeliu susitiko tam, kad užmegzti antisovietinės organizacijos ryšius su partizanų štabu, o toks pokalbis tarp jų įvyko rentgeno kabinete. Tarp asmenų, kurie yra lankęsi jo namuose, A. Kojelis paminėjo Nastę Danieliene, gimusią Luokės valsčiaus Skruzdynės kaime, gyvenančią Telšiuose (jos vyras mokytojas Danielius 1945 m. areštuotas ir nuteistas 4 m. laisvės atėmimo bausme atliekant pataisos darbų lageryje). N. Dainielienė buvo jam atvežusi laišką nuo sesers Elžbietos, kuri nuo 1946 m. birželio mėn. dirbo medseserimi Vilniaus 1-ojoje ligoninėje. A. Kojelis kaltintas pagal RSFSR Baudžiamojo kodekso 58–1 “a” (tėvynės išdavimas) ir 58–11 (grupinis nusikaltimas) straipsnius, tačiau kaltu neprisipažino. Kiti su juo toje pačioje byloje areštuoti, tardyti ir teisti asmenys:

Algirdas Vainilaitis, Juozo (g. 1923 m. Varėnos aps.) – Vilniaus m. 1-osios ligoninės aprūpinimo agentas. Priklausė būriui, veikiančiam Alytaus ir Varėnos apskrityse, rotatoriumi dauginantis antisovietinius lapelius, partizanų štabo nurodymu legalizavosi ir toliau vykdė jo užduotis, platino literatūrą, laikraščius, teikė medikamentus, buvo “A” apygardos, kuri vėliau vadinosi Dainavos apygarda, štabo ryšininkas. Areštuotas 1946 m.

Juozas Spiečius, Vinco (g. 1913 m. Švenčionių aps.) – respublikinio venerinių ligų dispanserio direktorius, LSSR venerinių ligų instituto vyr. mokslinis bendradarbis; priklausė antisovietinei nacionalistinei organizacijai, partizanams teikė medikamentus, tvarsliavą. Areštuotas 1946 m.

Birutė Dukšaitė, Petro (g. 1924 m. Alytuje) – per antisovietinės organizacijos narius partizanams parūpindavo medikamentus.

Marija Sukackaitė, Aleksandro (g. 1920 m. Trakų aps.) – Vilniaus m. 1-osios ligoninės oficianė, iš pagrindinės antisovietinės organizacijos narių gaudavo laikraštį “Laisvės varpas”.

Teofilis Sukackas, Aleksandro (g. 1921 m. Trakų aps.) – antisovietinės nacionalistinės pagrindinio organizacijos narys.

Jonas Raudonis, Valerijono (g. 1912 m. Maskvoje) – antisovietinės nacionalistinės pagrindinio organizacijos narys, platino antisovietinę literatūrą.

Baudžiamosios bylos tyrimo metu A. Kojelis buvo kalinamas LSSR MVD vidaus kalėjime Vilniuje.

Apie jo antisovietinę veiklą tardymui parodymus davė liudininke Vilniaus m. 1-osios ligoninės buhalterijos dar-

buotoja, vyr. sąskaitininkė Danguolė Mickeliūnaitė, Jono (g. 1926 m.). Jos tėvas Jonas Mickeliūnas areštuotas. D. Mickeliūnaitės ir Lietuvos tautinės tarybos vadovo Jo-no Noreikos tėvai – pusbroliai. D. Mickeliūnaitė teigė, kad A. Kojelis kalbėjo, jog greitai kils karas ir sovietų valdžios Lietuvoje neliks. Kitoje baudžiamojoje byloje tardytas ir nuteistas jau minėtas Lietuvos tautinės tarybos pirmininkas Jonas Noreika, Baltraus (g. 1910 m.) su A. Kojeliu kalbėjo apie būtinybę sukurti antisovietinį pagrindinio centro, aptarė tarptautinę padėtį. J. Noreika tuo metu kūrė Lietuvos tautinę tarybą ir ieškojo bendraminčių. Jis A. Kojelį buvo numatęs savo veiklai. J. Noreika – buvęs Šaulių apskrities viršininkas vokiečių okupacijos metais, LSSR Mokslų akademijos juriskonsultas. Minėta D. Mickeliūnaitė – jo giminaitė.

Liudininke apklausta A. Kojelio buto šeimininkė Raisa Kiškurko, Michailo (g. 1918 m.), dirbanti Vilniaus m. 1-osios ligoninės medicinos seserimi. Su A. Kojeliu ji yra dirbusi dar tuberkuliozės sanatorijoje Romainiuose (Kauno aps.), kur šis dirbo praktikantu, vėliau – gydytoju. Ji parodė, kokie asmenys yra pas A. Kojelį lankęsi. Byloje buvo apklausta daug įvairių liudininčių. 1946.07.18 tardomas Jonas Noreika parodė: “1945.12.10 pradėjau dirbti LSSR Mokslų Akademijos juriskonsultu. Nuo 1945.12.15 iki 1946.01.15 šalia pagrindinės tarnybos MA, atlikau Vilniaus m. 1-osios ligoninės nuosavybės inventORIZACIJĄ. Tą darbą dirbau dėl materialinio būtinumo”. Jis išvardijo jam žinomus ligoninės darbuotojus. Apie A. Kojelį parodė: “Kojelis. Jo vardo nežinau. Gydytojas. Apie 30 m. amžiaus. Su juo susipažinau 1946 m. sausio mėnesio pradžioje, inventORIZACIJOS ligoninėje metu. Baigęs inventORIZACIJĄ, daugiau su juo nesusitikau”.

Tardytojas: “Su kuo iš išvardintų asmenų kalbėjote politinėmis temomis?”

J. Noreika: “Kai aš atlikau Vilniaus m. 1-ojoje ligoninėje inventORIZACIJĄ, inventORIZAVIMO komisijai priklausė gydytojas Kojelis. Į mano kabinetą jis kartais užeidavo. Su juo kalbėjomės įvairiomis temomis. 1946 m. sausio 6 ar 7 d. su juo kalbėjomės apie tarptautinę padėtį bei situaciją Lietuvoje. Šio pokalbio smulkmenų neprisimenu. Kalbant apie aktualius tarptautinius įvykius, anglų-amerikiečių nepritarimą SSRS pozicijai, aš jam pasakiau savo išvadą, kad tarp jų neišvengiamas karinis susidūrimas. Taip pat kalbėjau apie lietuviškas karines formuotes, veikiančias okupuotos Vokietijos angliškoje zonoje, bei apie užsienyje veikiančius lietuvių nacionalistinius centrus. Tada aš pasakiau Kojeliui, kad reikia galvoti apie vieningo vadovaujančio pagrindinio centro sukūrimą Lietuvoje. Apie konkrečias praktines užduotis kuriant antisovietinį centrą bei jo veiklą nekalbėjau, todėl Kojelis man neišsakė savo konkrečios pozicijos. Iš mūsų bendro pobūdžio pokalbio padariau išvadą, kad Kojelis sutinka su mano argumentais ir pritaria antisovietinio centro sukūrimo idėjai”.

(pabaiga kitame nr.)

“Rūpestėlių” viltys

*“Rūpestėliai” – pranciškonų globojama
valgykla-“soupkitchen” Kretingoje*

Nutilus Kalėdų ir Naujųjų metų šurmuliui, susimąstėme – laiko tėkmė nuplukdė dar vienerius metus kupinus ir džiaugsmo, ir rūpesčių, ir vilties, ir troškimų. Supratome, kad tik ištiesę rankas vieni kitiems esame stiprūs. Gal todėl, kad daug gerų žmonių kalėdiniu laikotarpiu atsiminė mūsų labdaros valgyklos „Rūpestėliai“ vargšus, o ypatingai mažuosius labdaros valgyklos lankytojus.

Kaip ir visais metais, taip ir šiemet labdaros valgykloje buvo surengta Kalėdinė šventė vaikams. Kalėdine nuotaika 2003 gruodžio 22 d. dalinosi apie 35 vaikai. Jų akys švietė džiaugsmu ir nuostaba, jie kartu su savo tėvais galėjo dalintis skaniais kalėdiniais valgiais, došniomis Kalėdų Senelio dovanėlėmis. Iš šono žiūrint, šie vaikai buvo laimingi, besišypsantys, nieko neišsiskiriantys iš tų vaikų, kurie šiandien gyvena kitaip. Kiekvieno vaiko noras buvo, kad šis Kalėdinis laikotarpis nepraeitų, tęstųsi visą gyvenimą...

Norisi pasidalinti su Jumis vienos mažos labdaros valgytojos, atvirumo ir padėkos laišku:

„Ačiū Jums, kad suorganizavote mums tokią šventę. Pas mane pirmą kartą atėjo Kalėdų Senelis, aš visada galvodavau, kad Kalėdų Senelis ateina pas turtingus vaikus...Mama sakydavo, kad aš nesu tokia gera, todėl pas mane jis ir neateina. Kalėdų Senelio dovanos buvo labai galingos, o kiek daug buvo valgių, aš senai taip buvau valgius...Broliai

sako, kad tai netikras Senelis, bet aš netikiu, tai pats tikriausias, aš tokia laiminga. Ačiū, kad pakvietėte mane į tokią šventę“. (Milda 6 m).

Moksleivio įspūdžiai apie labdaros valgyklą iš Kretingos rajono laikraščio:

„Karšto maisto, nors kartą per dieną norisi, o čia verdamos sriubos labai skanios. Trūko labai valgyklos, kol ji buvo remontuojama, šilumos ir dėmesio. Čia visi lygūs, niekas tavęs, kitaip nei visi gyvenančio ar dėl susiklosčiusių aplinkybių į labdaros valgyklą turinčių eiti, nepašiepia, neteisia. Ką darysi, jei taip lemta“.

Nesinori, kad šių vaikų gyvenimo džiaugsmas, prasmė, apsiribotų dovanėlėmis, skalsesniu maistu ir džiaugsmo akimirkos juos lankyti tiktai per švenčių maratonus. Todėl šiandien pagrindinis „Rūpestėlių“ tikslas – plėsti veiklą, kuri būtų ne tik materiali pagalba, bet ir socialinė, psichologinė, dvasinė. Kad vaikai sugebėtų socializuotis tokioje erdvėje, kurioje gautų pagalbą, patarimų, kur galėtų pasidalinti savo skausmais, o svarbiausia užimtumo veikloje atrastų save. Kad gyvenimo prasmė būtų ne tik kova už sriubos lėkštę, bet kur kas gilesnė ir prasmingesnė.

Todėl „Rūpestėlių“ organizacija kartu su broliais pranciškonais pradeda stiprinti ir plėsti savo veiklą. Tai sociokultūrinio centro steigimas. Sociokultūrinio darbo tikslas yra suteikti žmonėms galimybę, pažvelgti į savo padėtį objektyviau, sustiprinti savo kompetencijas bei panaudoti atitinkamus savo išteklius. Numatoma **centro „Rūpestėliai“ misija:** Teikiant reikalingą pagalbą ir ugdant savivoką, stiprinti bendruomenės tarpusavio ryšius ir atsakomybę. **Bendruomenės centro** (toliau Rūpestėliai) **uždaviniai:**

2003 m. Kalėdinėje šventėje dalis vaikų su tėvais

- Išaiškinti bendruomenės poreikius ir siekti jų patenkinimo;

- Krizių išvengimas;

- Parama socialiniame skurde gyvenančioms šeimoms ir jų vaikams, vienišioms žmonėms. (Ši parama apsiriboja labdaros valgyklos teikiamomis gėrybėmis).

- Savanorių ruošimas darbui socialinės paramos srityje.

- Jaunimo švietimas

- Sudaryti sąlygas jaunimo iniciatyvoms atsirasti organizacijos vykdomų programų viduje.

- Įdomaus ir kūrybinio laisvalaikio ir kultūrinių renginių organizavimas.

- Socialinių - psichologinių paslaugų teikimas miesto bendruomenės šeimoms.

- Kultūrinėmis programomis diegti dvasinio, kultūrinio gyvenimo pagrindus.

- Ryšių palaikymas su panašiomis Lietuvos Respublikos ir kitų šalių organizacijomis.

Nuolatos veikiančios labdaros valgyklos materialinės bazės, mokymo bazės, specialistų ir savanorių darbui su jaunimu sukūrimas.

Esame numatę "Rūpestėliai" centro veiklos struktūrą. Bendruomenės centrą "Rūpestėliai" sudaro:

Labdaros valgyklos personalas;

Teisininkas;

Socialinis darbuotojas;

Programų vadovai;

Psichologas;

Centro administracija.

Paskata plėsti „Rūpestėlių“ veiklą atsirado žvelgiant į labdaros valgyklos lankytojų ir bendrą Kretingos miesto gyventojų ekonominę, socialinę būklę. Labdaros valgykla kai kuriems žmonėms tai išlikimo šaltinis, bet ne gyvenimo kokybės rodiklis. Labdaros valgykloje žmonių daugėja. Todėl būtina ieškoti dar ir kitokių pagalbos būdų, kurie leistų žmonėms atsistoti ant kojų ir pradėti gyventi kokybiškesnį gyvenimą.

Pirmieji darbai pajudėjo brolių pranciškonų generoriškumu ir visų geradarių pagalba, išremontuota labdaros valgykla. Ji dabar labai jauki, ir čia žmonės atėję mato estetinį vaizdą, gražesnę aplinką, nors tą, kurioje valgo.

Nuoširdžiai dėkojame už Jūsų gerumą, pasidalinimą savo gerbūviu su labdaros valgyklos „Rūpestėliai“ lankytojais.

Mielieji, tegul būna laimingos ir šviesios visos Jūsų dienos, tenestokoją Jūsų šeimos sveikatos, šilumos, meilės. Ačiū už bendradarbiavimą.

Su pagarba

"Rūpestėlių" vadovė Akvilė Virbalienė

Jubiliejinį Šv. Kazimiero metų renginiai

Iškilmingomis šv. Mišiomis, kurias kovo 4 d. Vilniaus Arkikatedroje aukoją Vilniaus arkivyskupas metropolitas kardinolas Audrys Juozas Bačkis, pradėti Lietuvos globėjo šv. Kazimiero kanonizavimo ir pirmosios Šv. Kazimiero šventės Vilniuje 400 metų renginiai.

Jubiliejinį metų progą Šv. Kazimiero mauzoliejinėje koplyčioje saugomas sarkofagas su vienintelio kanonizuoto Lietuvos šventojo palaikais iki kovo 7 d. buvo pagerbtas Arkikatedros centrinėje navoje. Šįmet sukančia penkiolika metų, kai Šventojo sarkofagas sugrąžintas į Vilniaus Arkikatedrą iš Šventųjų apaštalų Petro ir Povilo bažnyčios, kurioje buvo saugomas nuo Katedros uždarymo 1953 metais.

Šventinį savaitgalį sostinės Arkikatedroje vyko Lietuvos Šv. Kazimiero titulo bažnyčių, Vilniaus parapijų jaunimo ir Vilniaus arkivyskupijos parapijų kunigų šv. Mišios. Kovo 6 d. Arkikatedroje buvo surengta konferencija, skirta Lietuvos jaunimo globėjui Šv. Kazimierui.

Tris dienas sostinėje vyko ir Kaziuko mugė, šiemet surengta ne tik tradicinėse Senamiesčio vietose – Pilies ir Didžiojoje gatvėse, Rotušės aikštėje, Rūdninkų ir Arklių skveruose, – bet ir buvusiam Tymo kvartale.

Vilniaus arkivyskupijos teigimu, šventojo Kazimiero, europiečio karaliaičio, asmens ir religinės bei politinės veiklos, jo šventumo pavyzdžio aktualizavimas – tai dar viena proga suvokti Lietuvos istorinę vietą Europoje,

ilgaamžę europietiškos dvasinės kultūros sklaidą mūsų krašte.

Kovo mėnesio sekmadieniais sostinės Šv. Kazimiero bažnyčioje Didžiojoje gatvėje po vidurdienio šv. Mišių buvo pristatomas šv. Kazimiero gyvenimas ir prieš 400 metų pradėtos statyti šventovės istorija.

Iki metų pabaigos veiks Lietuvos dailės muziejuje atidaryta rankraščių ir dailės kūrinių paroda „Vita Sancti Casimiri“. Nacionaliniame muziejuje vyks šv. Kazimierui skirtas kultūros ir istorijos vakaras, bus rengiama dviejų dalių paroda „Šv. Kazimiero kultas ir ikonografija“.

Svarbiausi jubiliejinį metų renginiai vyks gegužės pradžioje ir sutaps su Lietuvos įstojimo į Europos Sąjungą minėjimais.

Gegužės 3-7 d. bus rengiamos ekskursijos moksleiviams ir visiems maldininkams „Šv. Kazimieras – jaunimo globėjas“ nuo Šv. Kazimiero koplyčios iki Šv. Kazimiero bažnyčios.

Gegužės 8 dieną Vilniaus jėzuitų gimnazijos salėje vyks mokslinė konferencija „Šv. Kazimiero kulto patvirtinimo ir šv. Kazimiero bažnyčios 400 metų jubiliejus“. Gegužės 9 dieną po šv. Mišių Arkikatedroje Šv. Kazimiero garbei bus rengiamos teatralizuotos eisenos į Šv. Kazimiero bažnyčią, kurioje vyks koncertas „Baroko himnas Kūrėjui: muzika ir architektūra“, dalyvaujant chorui „Brevis“ ir Senosios muzikos ansamblui, bus rodomos Šv. Kazimiero bažnyčios vaizdų fotoprojekcijos.

Jubiliejinį Šv. Kazimiero metų renginiai Vilniuje ir visoje Lietuvoje vyks iki lapkričio mėnesio.

Pagal Eltą

Lietuvių Fondas auga

Vasario 19 d. Lemonte (prie Chicago) tris valandas trukusį darbą Lietuvių Fondo tarybos posėdį pravedė pirmininkas dr. Antanas Razma. Dalyvavo 16 Tarybos narių, sekretorė Alė Razmienė, LF administratorius Ramūnas Astrauskas ir valdybos narys Stasys Džiugas. Posėdžio pradžioje buvo išreikšta užuojauta ilgamečiui tarybos nariui dr. Gediminui Balukui, nedalyvavusiam posėdyje dėl jo žmonos Vandos mirties.

Patvirtinus 2003 m. gruodžio 2 d. posėdžio protokolą. Valdybos pirmininkas Povilas Kilius pateikė 2004 metų biudžetą ir naujos LF valdybos sąstatą. Investavimo tvarkymui, knygvedybai, įstaigos ir sandėlių nuomai, reikmenims, paštui, telefonui, gautų palikimų sutvarkymui, tarnautojų atlyginimui, apdraudai ir panašioms reikalingoms reikės apie 219,000 dol.; vajams, skelbimams, pranešimams – apie 39,000 dol.; turimo nekilnojamo turto (žemės nuosavybės) tvarkymui, remontui ir mokesčiams – apie 30,000 dol.

Naują LF valdybą sudaro LF administratorius Ramūnas Astrauskas, sekretorė Alė Razmienė, išdininkas Vytautas Vaitkus, vicepirmininkas Vaclovas Kleiza ir Arvydas Tamulis, narys spaudai Stasys Džiugas, sekretorės padėjėja Ramona Žemaitaitienė ir administratoriaus padėjėja Regina Scubisz. Po klausimų ir diskusijų LF tarybos nariai patvirtino naują valdybą ir biudžetą. LF raštinė veikia kiekvieną darbo dieną, adresas: *Lithuania Foundation, 14911 127th Street, Lemont IL 60439*, tel.: (630) 257-1616; faksas: (630) 257-1647; e-paštas: admin@lithfund.org

Kiekvienų metų pradžioje Tarybos pirmininkas pateikia LF komisijų pirmininkus ir narius. Šiems 2004 metams buvo patvirtintos penkios komisijos ir vienas komitetas.

Garbės komiteto, kurį sudaro

visi buvę LF tarybų pirmininkai ir kuris atlieka Nominacijų komisijos pareigas, pirmininkas yra dr. Jonas Valaitis ir nariai dr. Kazys Ambrozaitis, dr. Gediminas Balukas, Stasys Baras, Vytautas Kamantas, Povilas Kilius, Algirdas Ostis, dr. Antanas Razma ir Marija Remienė.

Finansų komisijos pirmininkas Saulius Čyvas, nariai dr. Gediminas Balukas, Stasys Baras, Vytautas Kamantas, dr. Vytautas Narutis, Arvydas Tamulis ir Vytautas Vaitkus.

Įstatų komisijos pirmininkas advokatas Vytenis Kirvelaitis, dr. Kazys Ambrozaitis, Kęstutis Ječius, Vytautas Kamantas, Vaclovas Kleiza, advokatė Daina Kojelytė, advokatas Algirdas Ostis, Ramona Žemaitaitienė, Vytautas Vaitkus.

Lėšų telkimo ir palikimų komisijos pirmininkas Algirdas Ostis, Sigita Balzekienė, Saulius Čyvas, Vytenis Kirvelaitis, Daina Kojelytė, Arvydas Tamulis.

Meno globos komisijos pirmininkas dr. Gediminas Balukas, nariai dr. Kazys Ambrozaitis ir Vaclovas Kleiza.

Pelno skirstymo komisiją sudaro septyni nariai ir du antrininkai. Komisijos pirmininkas yra Kęstutis Ječius, trys nariai ir vienas antrininkas yra LF tarybos nariai: Algirdas Ostis, Arvydas Tamulis, Ramona Žemaitaitienė ir dr. Kazys Ambrozaitis (antrininkas). LF taryba patvirtino JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pristatytus tris kitus narius ir vieną antrininką: dr. Oną Dargirdienę, Almi Kuolą, Marių Laniauską ir antrininką Vyta Janušonį.

Tarybą išklause, diskutavo ir patvirtino LF valdybos ir visų tarybos komisijų pirmininkų pranešimus. Labai geros žinios buvo, kad už Berlyne, Vokietijoje, parduotą nuosavybę šiais metais gauta 821,922 dol., o baigus tvarkyti Alhonse Šarausko palikimo reikalus papildomai gauta apie 160,000 dol. Iš viso A. Šarausko palikimas į LF kapitalą atnešė viso

apie 2.6 milijonus dol. Iš Susane P. Shallna palikimo atėjo 102,905 dol., o iš Petro ir Onos Jonikų palikimo 59,308 dol. Tad tik šioms 2004 metams prasidėjus LF jau gavo apie 1,144,000 dol. ir sėkmingai siekia 20 mil. dol. kapitalo tikslo. 2003 m. pabaigoje LF pagrindinį virš 15 milijonų dol. kapitalą buvo suaukoję 7,226 nariai.

LF investicijų vertė per praėjusius 2003 metus pakilo apie 15.5% arba apie 1,575,000 dol. 2003 metų pabaigoje apie 10% LF kapitalo buvo pinigais (*cash*), apie 40% korporacijų obligacijose (*bonds*) ir apie 50% korporacijų akcijose (*stocks*). Šiais 2004 metais yra pakeista prašymų pateikimo tvarka ir pelnas bus skirstomas pagal paskutiniame praėjusių metų tarybos posėdyje nustatytas gaires. Pilnai užpildyti prašymai stipendijoms ir paramai turi pasiekti Lietuvių Fondo raštinę – *Lithuanian Foundation, 14911 127th Street, Lemont, IL 60439* pagal sekančias datas: prašymai stipendijoms iki 2004 m. kovo 15 d. ir prašymai paramai iki 2004 m. balandžio 15 d. Prašymų anketas galima gauti iš LF raštinės arba internete atsidiarius www.lithfund.org

LF Įstatų komisija daug dirbo kartu su amerikiečių specialistų advokatų firma per visus praėjusius 2003 metus ir turėjo jau kelis posėdžius šiais metais. Kelis kartus buvo peržiūrėti, detalai diskutuoti, tvarkyti ir derinti įvairūs LF dokumentai, įstatatai, tarybos nutarimai, atskaitomybė bei atsakomybė ir visa LF veikla, kad viskas pilnai atitiktų IRS (*Internal Revenue Service*) reikalavimus, Illinois valstijos korporacijų įstatymams ir federalinės valdžios nuostatomis. Šiame tarybos posėdyje nariai išsamiai išdiskutavo ir priėmė naują LF Įstatų projektą.

Lietuvių Fondas yra padovanojęs daugelį dailininko Prano Domšaičio (gyveno 1880-1965 metais) tapybos darbų Lietuvos dailės muziejui. Klaipėdos paveikslų galerijoje yra nuolat veikianti Domšaičio galerija.

(mukelta į 14 psl.)

**LIETUVIŠKŲ
PARAPIJŲ
velykiniai
sveikinimai ir
linkėjimai**

*Nuoširdžiai sveikina visus parapijiečius
Viešpaties Jėzaus prisikėlimo šventėje!*

Kun. VINCAS VALKAVIČIUS, klebonas

**NORWOOD, MA
Šv. Jurgio parapija**

*Sveikiname visus lietuvius ir linkime
Prisikėlusio Kristaus palaimos!*

Kun. STEPONAS ŽUKAS, klebonas

Prel. ALBERTAS KONTAUTAS, klebonas emeritas

**BOSTON, MA
Šv. Petro parapija**

*Kristui prisikėlus, ramybės ir taikos visiems
parapijiečiams*

Kun. PAUL WOOD, klebonas

Kun. VYTAS VOLERTAS, vikaras

**MASPETH, NY
Viešpaties Atsimainymo parapija**

*Kristaus Prisikėlimo šventėje nuoširdžiai sveikiname
visus parapijiečius*

Kun. STANISLOVAS ANUŽIS, klebonas

Prel. Dr. ALGIRDAS OLŠAUSKAS

Prel. JONAS A. KUČINGIS, klebonas emeritas

**LOS ANGELES, CA
Šv. Kazimiero parapija**

*Malonių Velykų švenčių linkiu
visiems parapijiečiams!*

Prel. Dr. JOSEPHANDERLONIS, S.T.D.,
klebonas

**PHILADELPHIA, PA
Šv. Jurgio parapija**

*Kristaus Prisikėlimo šventėje ramybės ir taikos
visiems Apreiškimo parapijiečiams linki*

Kun. JOSEPH FONTI - administratorius

Kun. JONAS DIELINIKAITIS, vikaras

**Apreiškimo parapija
Brooklyn, NY**

*Sveikiname visus lietuvius švenčių proga ir
linkime Dievo palaimos!*

Kun. PETRAS BURKAUSKAS
klebonas

**Šv. Andriejaus parapija, Philadelphia, PA
Šv. Kazimiero parapija, Philadelphia, PA**

*Linkime savo mieliems parapijiečiams
linksmų Velykų!*

Tėv. AUDRIUS ŠARKA, OFM

**HAMILTON, KANADA
Aušros Vartų parapija**

*Pavasariško Šv. Velykų džiaugsmo visiems
parapijiečiams linki*

Kun. JONAS PRUSAITIS, klebonas

Kun. PETRAS ŠAKALIS, kleb. emerit.

**BROCTON, MA
Šv. Kazimiero parapija**

*Šv. Velykų proga nuoširdžiai sveikiname
visus parapijiečius!*

Kun. ALFREDAS T. ŽEMEIKIS, klebonas

**ELIZABETH, NJ
Šv. Petro ir Povilo parapija**

Nuoširdūs sveikinimai visiems Šventose Velykose!

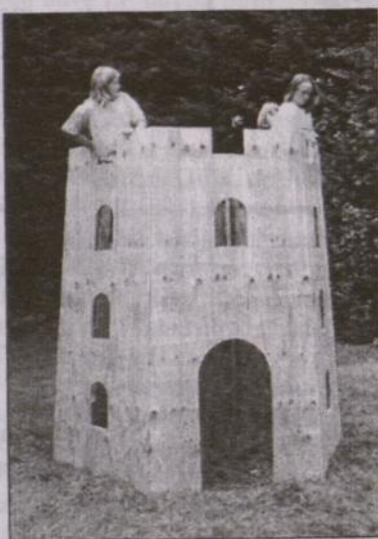
Kun. Dr. EUGENIJUS SAVICKIS, klebonas

**NEW YORK, NY
Vilniaus Aušros Vartų parapija**

Neringos Vienkiemis: nauja stovykla šeimoms su vyresniais vaikais

Mūsų vaikai užaugo Neringos Jaunų Šeimų stovykloje Vermonto valstijoje. Nuo pat kūdikystės jie buvo įpratinti stovyklos dvasiai; vieną savaitę per metus jie turėjo ne tik savo tėvelius, bet buvo dalis vienos didelės šeimos, kurioje buvo daug brolių, seserų, tetų ir dėdžių. Jaunimui buvo įdomūs miškai, kuklūs nameliai, kad visa šeima gyvena ir miega viename kambaryje, kad nėra televizijos, kad nėra virtuvės ir šaldytuvo, kad buvo valgoma didžiulėje valgykloje, kad dingo žaislai. Ach, kaip smagu! Daug, daug vaikų ir didžiulis lauko kiemas su įvairiais, naujai atrastais gamtos įdomumais, o aplink apstatyti nameliai - vienkiemis.

Neringos Šeimų Stovyklos įsteigimo tikslas - įpratinti vaikus nuo jaunų dienų stovyklauti lietuviškoje aplinkoje. Tokiu būdu, paaugę vaikai būtų išauklėti "stovykliškai" ir galėtų išskeliauti į jaunimo stovyklas vieni, kur savarankiškai su vadovų pagalba toliau stovyklautų. Tačiau mums tėveliams pasidarė labai miela ir smagu stovyklauti su senais ir naujai sudarytais draugais ir šeimomis. Taip pat pradėjome jausti, kad ir vaikams patiko dalyvauti šioje stovykloje su savo šeima - su mumis. Nuostabu! Vaikai pradėjo bręsti, augti didesni ir norėjo kitokių užsiėmimų. Neringos vado-

vybė 2003 m. pritarė sukurti antrą šeimų stovyklą šeimoms su vyresniais vaikais. Pereitą vasarą pirmą kartą išbandėme naują stovyklą ir ją pavadino "Vienkiemiu".

Stovyklos programa buvo sudaryta atsižvelgiant į vaikų amžius ir subrendimo galimybes. (Jaunesnių Šeimų, t.y. "Pipirų" stovykla liko šeimoms su vaikais iki 10 m., o Vienkiemio programa buvo taikoma vaikams virš 10 m.) Būrelių temos buvo įvairios: gamta, kinematografija, menas, tautiniai šokiai, dainavimas, sportas,

fotografija, t.t. Pasinaudojome visų dalyvaujančių talentais ir žiniomis. Išmokome apie Mindaugo karūnavimą ir su vadovais buvo pastatytas istorinis spektaklis. Vaikai išmoko apie žvejybą. Nakties metu kelis kartus stebėjome Marsą ir galybė žvaigždžių nuostabių teleskopu. Vadovai kalbėjo apie spaudos draudimą Lietuvoje ir sustatė "Knygnešių žaidimą" nakties metu, kuriame reikėjo surinkti medžiagas ir pernešti jas į Lietuvą. Nebuvo lengva, nes žaidimo aikštėje atsirado šnipai, rusai policininkai, muitas ir kalėjimas.

Mūsų "Vienkiemio" stovykla greitai prabėgo. Nors šeimų stovyklos modelis nėra naujas Neringoje, vis tiek teko daug išmokyti per Vienkiemio stovyklos pirmuosius metus. Visą laiką, kad Neringa ypatingai sukelia kūrybingumą ir lietuvišką dvasią! Tikimės, kad mūsų nauja stovykla taps dar viena gražia Neringos tradicija.

*Kristina Volertienė, Marbeth, PA
Vienkiemio stovyklos koordinatore*

Norėdami sužinoti daugiau apie Neringos stovyklos programą vaikams arba šeimoms lietuvių bei anglų kalbomis, kviečiame apsilankyti www.neringa.org svetainėje arba skambinti direktorei Vidai Strazdienei 978-582-5592.

Lietuvių Fondas auga

(atkelta iš 12 psl.)

Šis muziejus, su LF parama, rengia dailininko kūrybos parodas Diusseldorfe, Vokietijoje (2004 m. kovo 1 – balandžio 18) ir Vilniuje (rugsėjo mėnesį).

Praejusiais metais buvo sudaryta jau ketvirtos metinės Lietuvių Fondo dr. Antano Razmos vardo 25,000 dol. Premijos komisija, kuri iš gautų iki 2004 m. birželio 30 d. pasiūlymų paskirs visuomenininko premiją asmeniui arba visuomeninei or-

ganizacijai išeivijoje arba Lietuvoje. Komisijos pirmininkas yra Vytautas Kamantas, nariai prof. Dr. Benediktas Juodka, Angelė Karnienė, Dalia Kuodytė, prof. Dr. Julius Šmulskštys ir prof. Dr. Antanas Tyla. Šiame tarybos posėdyje buvo paaikšintas premijų taisyklių sakinys, kad "premijai gauti negalima rekomenduoti savęs arba savo organizacijos". Dėl savęs siūlymo tai visiems yra aišku, bet organizacijos negali siūlyti tos organizacijos

vadovai (pavyzdžiui pirmininkai, tarybos, valdybos ir panašiai), tačiau atskiri pareigų neturintys nariai gali siūlyti. Paskirta visuomeninė premija bus įteikta 2004 m. lapkričio 6 d. LF metinėje vakarienėje Lemonte, JAV.

LF tarybos nariai po diskusijų ir patarimų patvirtino LF narių 41-ojo metinio suvažiavimo darbotvarkę ir darbo komisijas. Suvažiavimas vyks 2004 m. gegužės 8 d., šeštadienį, Pasaulio lietuvių centre Lemonte.

Sekantis LF tarybos posėdis įvyks gegužės 20d.

LF informacija

VYZAS & ASSOCIATES, P. C. ATTORNEYS AT LAW

Real Estate - Zoning & Land Use -
Commercial Litigation - Corporate Law
Bankruptcy - Wills, Trusts & Estates
Estate Administration - Personal Injury
Worker's Compensation - Municipal Court Matters
Employment Torts - Condominium Law

20 DAVIS AVENUE
KEARNY, NEW JERSEY 07032
(201) 998 - 2211
Licensed in New Jersey and New York

*Kviečiame paremti TAUTOS FONDA
savo darbu ir aukomis.
Remdami TAUTOS FONDA remiate Lietuvos švietimą
ir demokratijos įtvirtinimą Lietuvoje.*

**TAUTOS FONDAS
LITHUANIAN NATIONAL FOUNDATION, INC.**

Aukos siųsti:

307 W. 30th St. tel: (212) 868 - 5860; (212) 868 - 5815
New York, NY 10001 el.paštas:TAUTFD@aol.com

KODIS FUNERAL HOME

63 - 06 Flushing Ave.
Maspeth, NY 11378

*Suteikia garbingas laidotuves
Koplyčios parūpininamos visose miesto dalyse*

Edward A. Kodis - Funeral Director
Kreipkitės
tel.: (718) 326-1658

Silver Bell Baking Co.

SIDABRINIO VARPO KEPYKLA

Lietuviška ir europietiška duona ir pyragai,
šventėms, vestuvėms bei pokyliams tortai.

Dalia Radžiūnas,
43-04 Junction Blvd.,
Corona, Queens, NY 11368.
Tel.: (718) 779-5156

ADMINISTRACIJA PRANEŠA:

Čia skelbiame pavardes tų skaitytojų, kurie aukoja
2002 - 2004 metų "Darbininko" prenumeratai ir jų
čekius gavome iki kovo 15 d.:

Po 150 dol.: Elena Barnet, NYC, NY.

Po 100 dol.: Stan Aizinas, Foster City, CA; Dr. Mary
Z. Daugela, Washington, DC; Dr. A. V. Valiunas, Reston,
VA.

Po 75 dol.: Stefa Dimas, DDS, Flushing, NY.

Po 60 dol.: Stasė Zebertavicius, Parlin, NJ.

Po 50 dol.: P. A. Raulinaitis, Burbank, CA; Sophia
ir Henry Gorodeckas, San Diego, CA; Genevieve
Setikas, Newington, CT; Vincas Skladaitis, Waterbury,
CT; Aldona Šmulkštys, Chicago, IL; Peter Kiskunas,
Lewiston, ME; Julijonas Kęstutis Laskauskas, Baltimore
MD; Jonas Zukas, Towson, MD; Dr. J. Zukas, Balti-
more, MD; K. Lietuvinkas, Worcester, MA; Vytautas
Jankus, Delran, NJ; Danutė Bobelis, Massapequa Park,
NY; Anthony W. Kiweta, Staten Island, NY; Kazimiera
Sventoraitis, Woodhaven, NY; Aldona Kairys, N. Provi-
dence, RI.

Po 45 dol.: Cleveland Public Library, Cleveland, OH;
Adelaide Marshall, Swan Lake, NJ; Peter Zuyus,
Maspeth, NY.

Po 40 dol.: Viktoras Kubilius, Westwood, MA; Ona
Matusaitis, Yarmouthport, MA; Valerie Kligys, Edison,
NJ; Jonas Vaicys, Albion, NY; Ramute Vounasis, Brook-
lyn, NY; Jadvyga Matulaitienė, Hillcrest, NY.

Po 35 dol.: Regina Talluto, Casselberry, FL; Leonas
Rudziunas, Stoughton, MA.

Po 30 dol.: Birutė, Jonas Mikalauskas, Seminole, FL;
Kęstutis A. Keblys, Baton Rouge, LA; Vita Hodges,
Plymouth, MA; George Stuopis, Sharon, MA; Stefa
Varneckas, Clark, NJ; John Marcis, So. Amboy, NJ;
Teresa Mazeika, Davon, PA.

Po 25 dol.: Richard Kontrimas, Mission Viejo, CA;
Salomeja ir Vitas Valukas, New Haven, CT; Vytenis
Radzevicius, Norwalk, CT; Valerie Sileikis, Daytona
Beach Shores, FL; Antanas ir Irena Jankauskas,
Germantown, MD; Izabele Ramanauskas, Port Orange,
NJ; Peter P. Molis, Shrewsbury, MA; Aldona Jakniunas,
Worcester, MA; Arvydas Šimonis, Westchester, PA.

Po 20 dol.: Z. Prusas, Chillicothe, OH.

Po 15 dol.: Adele Morkunas, Dearborn Hgths, MI.
Septyni prenumeratoriai, prašę neskelti nei pa-
vardžių, nei paaukotos sumos.

Už visas aukas nuoširdžiai dėkojame.

Kun. VITAS MEMĖNAS, Riverside, IL, (žiemos
metu - Naples, FL), vėl prisiuntė T. Pr. Giedgaudui,
OFM, 1,000 dol. auką, skirtą Rūpestėliams. Jis rašo:
"Siunčiu 1,000 dol. čekį, skirtą Kretingos valgyklos
našlaičiams ir vargstančioms šeimoms. Tegul pa-
naudoja šv. Velykų pietums, dovanoms ir vaistams".
Plačiau apie šį dosnų asmenį skaitykite gegužės
mėn. "Darbininke".

Užgavėnės Hartforde

Į šauniai surengtas užgavėnės vasario 28 d. vakare, Hartforde, CT, visus pakvietė Hartfordo Jaunimo sąjunga. Šv. Trejybės parapijos salė buvo paruošta Užgavėnėms, tik įėjusius pro duris pasitiko muzikantė ragana, armonika grojantis Pupų Dėdė su žmona Rozaliute, baltaplauke čigonė, kuri visus vedė iš karto Morės pabučiuoti. O ubagai su kita palyda tuoj pat nurodydavo kur galima prisėsti.

Susirinkusieji pamatė du trumpus vaidinimus: pirklio atvykimą, senbernio Sidaro nevykusias piršlybas. Visi su įdomumu stebėjo Lašininio ir Kanapinio dvikovą. Persirengėliai kartu su susirinkusiais žaidė tokius liaudies žaidimus: "Ieva, ievuže", "Šiaudų batai", "Žiema, žiema bėk iš kiemo", "Dūda, dūda tymp, tymp" ir kt. Simboliškai buvo nuverstas ir Morė. Persirengėliams vadovavo ir visą renginį režisavo Asta Nenor-

tienė, jai talkininkavo jos vyrai Edis, Raminta ir Tomas Nenortai, Zita ir Charles Rossi, Nerijus Geležauskas, Marytė ir Linas Banevičiai, Juozas ir Elžbieta Liudžiai, Laura Zilyte ir

Rolandas Kiaulevičius.

Vėliau visi buvo pakviesti vaišintis blynais, kurių šeimininkės priėmė net keliolika rūšių. Susirinkusius linksmino muzikantas Stasys Telšinskas iš New Jersey.

Sigita Šimkuvienė

Užgavėnės Hartforde, CT

Alfonso Dziko nuotr.

XII Lietuvių tautinių šokių šventės pranešimas

XII Lietuvių tautinių šokių šventė įvyks **liepos 3 d., 2004 m., Allstate Arena, Rosemont, IL.** Ryšium su šia gražia švente planuojama daug įdomių renginių, kad šventės dalyviai ir svečiai turėtų progą pamatyti Chicagą, apžiūrėti liaudies meno parodą ir nusipirkti ne tik šventės suvenyrų, bet ir lietuviškų liaudies meno darbų. Šiuo metu vyksta paieška žmonių, kurie norėtų dalyvauti šventės ruošiamose mugėse.

Vyks dvi mugės. Pirmoji yra ruošiamą per oficialų atidarymą, trečiadienį, birželio 30 d., Daley Plaza, Chicago. Čia mes norime suburti pardavėjus lietuviško liaudies meno, lietuviškų knygų, muzikos.

Antra mugė rengiama šokių šventės pagrindiniame viešbutyje, Hyatt Regency O'Hare, Rosemont, IL. Ši mugė bus atidaryta ketvirtadienį, liepos 1 d. ir tęsis iki šeštadienio vakaro, liepos 3 d., nuo 9 v.r. iki 6 v.v. Yra užsakyta salė, kurioje liaudies menininkai taip pat galės parduoti

ir pademonstruoti lietuvišką meną, parduoti lietuviškas knygas, muziką ir audinius.

Jau užsiregistravusios 43 šokių grupės. Dalyvaus maždaug 1800 šokėjų (nuo 7 iki 70 metų amžiaus). Dalyviai atvyks iš Lietuvos, Brazilijos, Švedijos (pirmą kartą) ir, žinoma, iš Kanados ir JAV. Dalyviai pašoks 25 šokius.

Stanley Balzeko pastangomis programa Chicago – Vilnius "Sister Cities" buvo įtraukta į bendradarbių eiles. Ši organizacija galės padėti garsinti šventę amerikiečių tarpe.

Atidarymą, kuris įvyks Daley Plaza birželio 30 d., organizuoja Marytė Meškauskaitė. Jame dalyvaus Lietuvos Respublikos, JAV Bendruomenės ir Chicagos miesto atstovai. Pasirodys kelios tautinių šokių grupės. Yra galimybė lietuviams menininkams ir verslininkams parodyti ir parduoti savo kūrinius/prekes. Norintys dalyvauti, sužinoti apie dalyvavimo taisykles ar pateikti savo daly-

vavimo planus, prašomi kreiptis į M. Meškauskaitę tel.: (312) 226-5705.

Prasidėjo lėšų telkimo vėjus. Tokios šventės išlaidas yra neįmanoma padengti bilietais. Daugiausia išlaidų reikalauja salės nuoma (salė turi būti didelė, kad sutalpintų šokėjus). Šokių mokytojai ir šokėjai patys užsimoka savo išlaidas – kelionės, viešbučio, tautinių šokių. Komiteto nariai taip pat negauna jokio atlyginimo. Reiškia, be aukų nebūtų šventės. Šiam darbui vadovauja Jūratė Budrienė.

Susipažinimo vakarą organizuoja Jonas Gražys. Jis įvyks liepos 2 d. Navy Pier.

Daina Dumbrienė ruošia šventės pokylį ir jaunimo šokius su vakariene, kurie įvyks po pačios šventės Hyatt Regency O'Hare.

Bilietai bus parduodami po kovo mėnesio vidurio.

Besidomintys ir norintys gauti daugiau informacijos apie šiuos renginius, prašom teirautis elektroniniu paštu: audrone@att.net arba faksu: (312) 341-9396 iki kovo pabaigos.

Rengimo komitetas

Nepriklausomybės šventės minėjimai Connecticut valstijoje

Maža rytinio pakraščio valstija Vasario 16 dienos minėjimus pradėjo švęsti jau vasario 8 dieną. Tą dieną minėjimus pravedė net dvi LB apylinkės – **Waterbury** ir **New Britain**. Šių miestų pagrindinėse aikštėse visą savaitę iškilmingai plevėsuoja iškelta Lietuvos trispalvė.

New Britain šventė prasidėjo Šv. Mišiomis Šv. Andriejaus parapijos bažnyčioje: garbingas vėliavų įnešimas, kuriame dalyvavo šeštadieninės lituanistinės Atgimimo mokyklos mokiniai ir parapijos choras, apsirengę tautiniais drabužiais. Šv. Mišias aukojo buvęs parapijos klebonas Jonas Rikteraitis. Savo pamoksle kunigas priminė, kad Lietuvoje nors ir daug kas atsiektą, bet dar daug bus reikalinga darbo, aukų ir maldų.

Tolimesnės išskilmės vyko didžiojoje parapijos salėje. Atidarymo žodį pasakė LB New Britain apylinkės pirm. Juozas Liudžius. Šv. Andriejaus parapijos choras, vadovaujamas vargonininkės Geraldinos Sintautaitės-Ganzer, sugiedojo Amerikos ir Lietuvos himnus. Lietuviškai nekalbantiems svečiams Elžbieta Liudžiuviene paaiškino Lietuvos himno žodžių reikšmę angliškai. Invokaciją sukalbėjo kunigas J. Rikteraitis, vėl primindamas nepamiršti Lietuvos savo maldose.

Šventėje dalyvavo ir sveikinimo kalbą pasakė Connecticut senatorius Donald Defronzo. Jis gražiais žodžiais pasveikino atsikuriančią demokratišką Lietuvą ir palinkėjo sėkmingai prisijungti į ES ir NATO. Irena Leiberytė-Bellanger perskaitė rezoliuciją, kurią susirinkusieji vienbalsiai priėmė. Ji taip pat perskaitė kongreso atstovės Nancy Johnson sveikinimo laišką, kuriame apgailestavo negalinti atvykti ir asmeniškai dalyvauti tokioje lietuviams svarbioje šventėje.

Meninę programą atliko Lituanistinės Atgimimo mokyklos mokiniai, kuriuos paruošė mokyklos direktorė

Erina Balsienė ir muzikos mokytoja Violeta Žiupsnienė. Ketvirtos kartos lietuvaitės – Elizabet ir Emily, vargonininkės G. Ganzer anūkės, gražiai atliko kelias lietuvių liaudies daineles. Pabaigoje choras ir susirinkusieji padainavo "Lietuva brangi" ir "Dieve laimink Ameriką". Po kalbų ir koncerto Juozas Liudžius pakvietė visus pasivaišinti lietuviškais užkandžiais, kuriuos paruošė valdybos narės Irena Leiberytė, Alma Grumadienė, Angelė Jonynienė ir Marytė Kasputienė. Tarp visų skanumynų ir pyragų puikavosi Juozo Liudžiaus iškeptas raguolis.

Vasario 15 d. sekmadienį, Nepriklausomybės šventės minėjimai vyko **Hartforde, Putname, Bridgeporte**.

Hartfordo lietuviai rinkosi į Šv. Trejybės bažnyčios vykstančias Šv. Mišias, kurias aukojo marijonas kun. P. Girklys. Tolimesnę programą parapijos salėje vedė Raminta Nortonienė. Tylos minute susirinkusieji pagerbė žuvusius už Lietuvos laisvę. Pagrindinę kalbą pasakė dr. Laima Karosienė – JAV LB Krašto valdybos vicepirmininkė finansų reikalams. Buvo perskaitytos rezoliucijos. Meninę programą nuotaikingai atliko šokių grupė "Vėtra" iš New Haveno. Visi turėjo progos pasivaišinti šaunių šeiminių paruoštais užkandžiais, išgerti kavos, pabendrauti.

Bridgeporto LB apylinkė šventinį minėjimą rengė drauge su Lietuvos vyčių Bridgeporto skyriaus nariais. Sveikinimo žodžius sakė Barbara Vilčinskaitė-Smidt ir Laurynas Misevičius. Šio minėjimo dalyviai taip pat turėjo progos išklausti architekto pasakojimo apie seniausius Bridgeporto namus, pažūrėti jų skaidrių. Meninę programą atliko šokių grupė "Vėtra". Buvo galima nusipirkti lietuviškų produktų, lietuviškos spaudos, Connecticut lietuvių sporto klubo marškinėlių.

LB Hartfordo apylinkės valdybos
pirmininkė Danutė Grajauskienė

Vasario 22 d. sekmadienį į vokečių bažnyčią, neturėdami savo patalpų rinkosi Lietuvių Bendruomenės **New Haveno** apylinkės žmonės. Čia buvo galima apžiūrėti keletą jauno dalininko Rolando Kiaulevičiaus darbų, įsigyti lietuviškų suvenyrų ir maisto produktų, pasklaidyti lietuviškos spaudos. Minėjimą pradėjo New Haveno LB apylinkės pirmininkas Jonas Karosas. Pirmiausia tylos minute buvo pagerbti žuvusieji už Lietuvos nepriklausomybę. Buvo pagerbti patys seniausi ir aktyviausi šios apylinkės bendruomenininkai Antanas ir Stasė Leikai, Monika ir Zenonas Merkevičiai. Jiems padovanotos knygos "JAV LB Penki dešimtmečiai". Trumpą kalbą pasakė S. Šimkuvienė, meninę programą atliko šokių grupė "Vėtra".

Visose apylinkėse buvo renkamos aukos, solidarumo įnašai.

Sigita Šimkuvienė

Šis "Darbininko" nr. 4 padidintas iki 20 puslapių

Dr. Giedrė Kumpikaitė kovo 15 d. savo vedamoje Lietuvos radijo programoje perdavė pasikalbėjimą su LR gen. Konsulu New Yorke **Mindaugu Butkum**, kuris Kovo vienuoliktosios dienos proga radijo bangomis pasveikino visus tautiečius. Jis prisiminė savo asmeninius pergyvenimus, kuriuos patyrė prieš keturiolika metų Lietuvoje, kai naujai išrinkta aukščiausioji taryba – seimas paskelbė Lietuvos nepriklausomybės atstatymo aktą. Gen. Konsulas paaiškino, kad Vasario 16-toji yra Lietuvos valstybės atkūrimo diena, o Kovo 11-toji – Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo šventė. Prisiminė tomis dienomis jaučiamą euforiją, taip pat nusivylimą Vakarų valstybėmis, kurios ne tuoj pat pripažino Lietuvos nepriklausomybės atstatymą.

JAV LB New Yorko apygardos suvažiavimas įvyko kovo 13 d. Apreiškimo par. Senoji valdyba (pirm. Dr. Giedrė Kumpikaitė) padarė pranešimus apie paskutinių trejų metų veiklą, pateikė finansinį apygardos stovį. Kalbėjo apylinkių pirmininkai. Išrinkta nauja valdyba: Donatas Banaitis, Andrius Guobys, Malvina Klivečkienė, Danguolė Pašytė-Gintautienė, Sonata Petravičiūtė, Raimundas Šližys, Ramutė Žukaitė. Pirmininke išrinkta Ramutė Žukaitė. Dalyvavo 25 asmenys.

Velykų kiškučiai R. Kisieliaus nuotr.

Apreiškimo parapijos žinios

Didžiosios savaitės pamaldų Apreiškimo parapijoje nebus.

Velykų dieną, balandžio 11, 7 val. ryto bus aukojamos Prisikėlimo mišios. Po mišių – velykiniai pusryčiai parapijos salėje. 10 val. ryto lietuviškų mišių nebus.

Kovo vienuoliktosios – Lietuvos nepriklausomybės atstatymo minėjimas buvo surengtas sekmadienį, kovo 15 d. Pradėjo 10 val. lietuviškomis mišiomis, kurias aukėjo kun. V. Volertas. Giedojo Šv. Petro ir Povilo par. Elizabeth, NJ, vaikų choras, vad. Birutės Mockienės, ir Apreiškimo par. choras, vad. Astos Barkauskienės. Tolimesnis minėjimas vyko parapijos apatinėje salėje. Programai vadovavo Vladas Sidas. LR konsulas dr. A. Dambrauskas perskaitė Floridon išvykusio gen. Konsulo M. Butkaus sveikinimą. Programą atliko Šv. Petro ir Povilo par. Vaikų choras ir šokių grupė "Liepsnelė", kuriai vadovauja Žaneta Bublienė, studentas Andrius Radzevičius skambino pianinu. Lukas Kubilius ir Matas Šližys deklamavo eilėraščius. Po minėjimo vyko gražios vaišės ir pabendraavimas. Minėjimą suorganizavo Patricija Sidienė, jai pagelbėjo Birutė Mockienė ir daug kitų parapijiečių.

Metinės rekolekcijos vyko kovo 26-28 d. Jas pravedė kun. Kazimieras Gražulis, Rochesterio lietuvių parapijos administratorius. Paskutinę dieną – sekmadienį, buvo surengti bendri pietūs.

Atitaisome klaidą. Pereito nr (kovo mėn.) *Darbininko* 19-tame psl. P. Palio straipsnyje "Vasara baigiasi rudenį" išvėlė nemalonios klaidos: filmų kūrėjas režisierius Gytis Lukša buvo pavadintas "rezistentas Rytis Lukša". Turėjo būti parašyta "režisierius Gytis Lukša". Apgailestaujame padarytas klaidas ir atsiprašome straipsnio autoriaus P. Palio ir režisieriaus Gyčio Lukšos.

Šis "Darbininko" Nr. 4 (26) išsiunčiamas balandžio 1 d. Sekantis Nr. 5 (27) numatytas išsiųsti gegužės 3 d.

VJ Atsimainymo parapijos žinios

Didžiosios savaitės mišios:

Pirmadienį – 7:30 v.r. ir 12:00 v.p.p.; antradienį ir trečiadienį – 12:00 v.p.p.; Didįjį ketvirtadienį rytinių mišių nėra; 7:00 v.v. – Paskutinės vakarienės mišios; Švenčiausiojo lankymas iki 10:00 v.v.; Didįjį penktadienį mišių nėra; 12:00 v. vidurdienį – trijų parapijų bendri Kryžiaus keliai lauke; 7:00 v.v. – Jėzaus kančios ir mirties liturgija; Didįjį šeštadienį rytinių mišių nėra, 8 v.v. – Velykų vigilija; Velykų sekmadienį: 8 v.r., 10 v.r., 12:30 v.p.p. mišios anglų kalba; 11:30 v.r. – mišios lietuvių kalba.

Alfonsas Lileika mirė š.m. kovo 7 d. ir iš mūsų parapijos palaidotas kovo 10 d. Plačiau žiūr. 19 psl.

Kraujo davimo vėjus bus praveistas balandžio 26 d., 3 val. p.p. – 9 v.v. parapijos salėje. Praveda Knights of Columbus #6014.

Kunigų Vienybės susirinkimas bus balandžio 27 d., 11 v.r. Šv. Andriejaus par. patalpose, Brockton, CT. Vyksta kun. V. Volertas ir vysk. P.A. Baltakis, OFM.

Kun. V. Volertas lankėsi Putnam, CT, ir ta proga Matulaičio slaugos namuose aplankė savo pažįstamus: kun. Stasį Railą, Marytę Šalinskienę, prel. Antaną Bertašių, buv. Paterson lietuvių par. kleboną. Jie visi laikose gerai ir per "Darbininką" sveikina savo bičiulius Velykų proga.

Imigrantų dieną gegužės 8 rengia Brooklyno vyskupija St. James katedroje Brooklyno centre. Lietuvių sielovados vadovas kun. V. Volertas prašo tikinčiųjų gausiai dalyvauti šioje šventėje, pasipuosti tautiniais drabužiais. Tarp kitų, "Liepsna", lietuvių tautinių šokių grupė iš Elizabeth, NJ, išpildys programą tuojau po mišių katedros paviljone (prie St. James katedros). Dėl daugiau informacijų prašome skambinti kun. V. Volertui į Atsimainymo par. tel.: (718) 326-2236

SKELBIMAI

Lietuvių enciklopedijos pilnas komplektas skubiai parduodamas geromis sąlygomis. Skambinti: (718) 386-5450.

DARBININKAS

341 HIGHLAND BLVD.
BROOKLYN, NY 11207

Monthly Newsletter
Published by Franciscan Fathers
Editorial & Business Office
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail: darbininkas@hotmail.com

Redaguoja ir rankraščius savo nuožiūra taiso
REDAKCIJĖ KOMISIJA.

Mirusieji

ALFONSAS LILEIKA

Š. m. kovo 7 d. *Westchester Medical Center*, Mt. Pleasant, NY, mirė **Alfonsas Lileika**, gyv. Carmel, NY, sulaukęs 61 m. amžiaus. Buvo pašarvotas *Dalton Funeral Home, Inc.* New Hyde Park, NY, kur kovo 9 d. vakare įvyko atsisveikinimas. Kovo 10 d., po Šv. Mišių, kurias aukojo kun. Vytautas Volertas Atsimainymo par. bažnyčioje Maspeth, NY, palaidotas Gate of Heaven kapinėse, Hawthorne, NY. Nuliūdime liko: žmona Laima (Minkūnaitė), sūnūs Andrius ir Aleksas su šeimomis, anūkė Gwen, tėvai – Vincas ir Genė Lileikos, sesuo Irena Polivka, pusseserė Violeta Niemi, teta Birutė Cibulskienė ir kiti artimieji.

Išsėkis Viešpaties ramybėje!

TĖV. JUVENALIS LIAUBA, OFM

2004 m. kovo 22 d. Biddeforde, ME, netoli Kennebunko, St. Andre slaugos namuose mirė **Tėvas Juvenalis Liauba, OFM**. Velionis buvo gimęs 1918 m. rugsėjo 11 d. Mason City, Iowa. 3 metų amžiaus jis buvo pervežtas į Lietuvą, gyveno ir mokslus ėjo Mažeikiuose, lankė pranciškonų gimnaziją Kretingoje. Į pranciškonų vienuolyną įstojo 1934 m., teologiją studijavo Milane, Italijoje, ten ir buvo išventintas į kunigus 1941 m.

Netrukus po šventimų T. Juvenalis buvo išsiųstas į JAV. Uoliai pamokslaudamas, veddamas rekolekcijas, organizuodamas pasauliečius pranciškonus-tretininkus, jis bus aplankęs visas JAV lietuviškas parapijas, kurių tuo metu buvo daugiau negu 100. Vėliau jis dirbo sėslesnį pastoracijos darbą – apie 12 metų klebonavo St. Catherines parapijoje, Kanadoje, ėjo vyresniojo pareigas Brooklyne, NY, mokytojavo pranciškonų gimnazijoje Kennebunke, ME, ir vėl sugrįžęs į Kanadą, jis buvo Hamiltono lietuvių parapijos klebonu 20 metų.

Paskutinius pora metų gyveno Kennebunko vienuolyne, kol buvo perkeltas į slaugos namus.

Velionis pasižymėjo nepaprasta energija ir uolumu. Savo veikla ir ugingais pamokslais jis nepailstamai skatino parapijiečius ir tautiečius nepamiršti okupuotos Lietuvos ir kovoti už jos laisvę. Prieš kelis metus širdies sutrikimas ir operacija T. Juvenalio jėgas gero kiai nusilpnino, o Alzheimerio negalia jas galutinai pa-
kirto.

T. Pl.

A.†A.

ALFONSUI LILEIKAI

iškeliajus į Amžinojo Tėvo namus, reiškiamo gilią užuojautą žmonai LAIMAI, ilgametei Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos revizijos komisijos narei, sūnums ANDRIUI ir ALEKSUI su šeimomis, tėveliams, sesutei su šeima, visiems giminėms bei draugams, ir liūdime drauge su visais.

Vyskupas Paulius A. Baltakis, OFM, -
Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos pirmininkas
Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos Direktorių taryba
ir raštinės tarnautojai

Knygos - geriausia dovana

"Darbininko" administracija skelbia knygų išpardavimą, kuris tęsis visus 2004-uosius metus. Knygos yra išparduodamos labai žemomis kainomis. Prašome visų skaitytojų pasinaudoti tuo išpardavimu, jei ne dabar, tai ateityje.

Laukiame Jūsų,
mieli skaitytojai, nuomonių,
patarimų ir pasiūlymų
"Darbininkui":
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail:
darbininkas@hotmail.com

New Jersey tautinių šokių grupė "LIEPSNA"

kviečia visus į

KONCERTĄ,

kuris įvyks š.m. balandžio 25 d., sekmadienį,
po 11 val. mišių Šv. Petro ir Povilo parapijos salėje,
216 Ripley Pl. Elizabeth, NJ 07206

Koncerto metu šokėjai pašoks daug naujų šokių, pagerbs
buvusius "Rūtos" ir "Liepsnos" kolektyvų vadovus.
Po koncerto bus vakaronė ir lietuviški pietūs.

Dėl informacijos prašom skambinti Rasai Apanavičienei
tel.: (908) 862-6833, E-mail: LTschoolNJ@hotmail.com

NAUJAI

DR. A. PAŠKAUS KNYGA

Ką tik pasirodė nauja kun. dr. Antano Paškaus knyga "Meilė – žmogaus pašaukimas". Joje autorius iškelia autentišką meilę, aptaria jos santykį su kitomis žmogaus meilės formomis, nušviesdamas žmogaus meilių išraiškas. Taip pat svarstomi lyčių skirtumai biologinėje, psichologinėje ir dvasinėje plotmėje, analizuojama mūsų laikų meilės krizė.

Knyga gaunama: "Darbininko" administracijoje: 341 Highland Blvd., Brooklyn, NY 11207, tel. (718) 827-1351. Kaina 8 dol. ir 2 dol. persiuntimas.

SKELBIMAI

Butai pensininkams, modernūs, erdvūs, lietuviškoje aplinkoje, Marijos Nekalto Prasidėjimo seserų globoje. Pasinaudokite šia proga, kreipkitės Vila Maria, P.O. Box 155, Thompson, CT 06277.

SOCIETY OF FRANCISCAN FATHERS OF GREENE, ME

DARBININKAS

341 Highland Blvd.
Brooklyn, NY 11207-1999

RETURN SERVICE REQUESTED

Non-Profit Org.

U. S. Postage

PAID

BROOKLYN, N.Y.

Permit NO 5417